

VAN DE PASTORES

‘Wat goed dat een kerk aandacht besteed aan levensvragen!’ Dat zei een jongeman die meedeed aan een van de maaltijden tijdens de serie over psychische kwetsbaarheid en veerkracht.

We zijn een project begonnen onder de titel ‘label of levensvraag’. De eerste serie vieringen van 2026 was daar het begin van en dat trok aandacht van buiten de Dominicus. Zo was een kerk in Zwolle zo geïnspireerd dat onze vieringen leidraad werden voor hun vastenserie. Het thema raakt veel mensen. Nieuwe bezoekers komen naar de kerk, onder wie mensen die ervaring hebben met psychische kwetsbaarheid, maar ook mensen die in de GGZ werken en behoefte hebben aan bezieling, aan nieuwe taal, voorbij de psychische diagnoses.

Binnen de Dominicus ontdekken we dat we het over onszelf hebben als het over psychische kwetsbaarheid gaat. De meesten van ons hebben er ervaring mee, in onszelf of in onze naaste omgeving. We leren nu al dat veerkracht niet alleen wordt versterkt door behandelingen in de GGZ, maar ook door gezamenlijkheid, delen, stilte, gebed, inspiratie en gewoon gezelligheid. De komende maanden gaan we verder met dit thema, aangezwengeld door de nala-

tenschap van Dick Bol, bijgestaan door Daan ‘t Sas en een fijn clubje vrijwilligers. We zullen erover spreken en schrijven, we zullen bijeenkomsten organiseren en partners zoeken die we financieel kunnen ondersteunen en van wie we – wie weet? – ook nog kunnen leren over wat het betekent kerk te zijn in deze tijd.

In mijn ervaring is er niets zo leerzaam als de blik van een welwillende buitenstaander. De opmerking van de jongeman die mee kwam eten laat in één zin zien wat het drama is van kerk in onze tijd. Dat mensen verbaasd zijn dat een kerk het over levensvragen heeft – ik vermoed dat ook heel wat kerkelijke mensen het een *eye opener* vinden, zo druk zijn kerken vaak bezig met zichzelf in hun eigen zondagse logica.

Terwijl: is dit niet een van de kerntaken van kerk? Ruimte openen voor levensvragen die heel persoonlijk aanvoelen en tegelijk herkenbaar zijn voor iedereen? Vragen waar mensen door de tijden heen antwoorden op hebben gezocht? Antwoorden die we kunnen lezen, zingen, inoefenen in rituelen om ze in het Licht te zetten en vruchtbaar te maken.

Ik ben er ontzettend trots op als we dit voor elkaar krij-

gen: dat we zo open zoeken naar taal voor onze gedeelde menselijkheid. Als we zo van deze tijd kunnen zijn mét zoveel liefde voor de traditie. Als we onze eigenheid én gezamenlijkheid kunnen ervaren.

En ik ben ontzettend blij dat ik sinds begin dit jaar niet meer in mijn eentje pastorbien, maar samenwerk met Geeske Hovingh, die we in een warme en ontroerende plechtigheid hebben bevestigd.

Zorgen zijn er ook, in het leven van deze pastor. Zo is het duidelijk dat we aan het groeien zijn, maar dat we ook mensen nodig hebben die mee willen doen met organisatie, beheer en bestuur van zo’n zelfstandige kerk. We hopen komende tijd beter te worden in het ‘scouten’ van talent en het bouwen aan een organisatie die met plezier en stevigheid onze kerk in deze tijd vruchtbaar laat wezen. Want ik vermoed dat de komende bezuinigingen in zorg en sociale zekerheid, de gure rechtse wind, de geopolitieke onrust en de afbraak van de natuur – om maar wat te noemen – bij best veel mensen levensvragen dringender zullen maken en een geestelijke oase noodzakelijker. ○

Arjan Broers